

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7745/2552

บริษัทมิตรแท้ประกันภัย จำกัดโจทก์ บริษัทโรงพยาบาลศิวเวช จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.พ. มาตรา 243, พ.ร.บ.สถานพยาบาล พ.ศ. 2541 มาตรา 73, พ.ร.บ.สถานพยาบาล พ.ศ. 2541 มาตรา 74, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 269, ป.อ. มาตรา 341, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2535 มาตรา 45, ป.วิ.อ. มาตรา 226, ป.วิ.อ. มาตรา 226/5, ป.วิ.พ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ศาลชั้นต้นรับฟังหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานใด จะเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐาน ก็เป็นเรื่องที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ต้องรับฟังพยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยให้ถูกต้อง แล้ววินิจฉัยความผิดของจำเลยทั้งสองตามที่โจทก์อุทธรณ์ ไม่ใช่กรณีที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยคำพิพากษาและคำสั่ง อันจะเป็นเหตุให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีอำนาจยกคำพิพากษาของศาลชั้นต้น แล้วให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ได้ การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มิได้วินิจฉัยปัญหาว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษามาหรือไม่ ตามที่โจทก์อุทธรณ์ถือได้ว่าศาลอุทธรณ์ภาค 1 มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยคำพิพากษาและคำสั่งในชั้นอุทธรณ์ ศาลฎีกาจึงมีอำนาจส่งสำนวนคืนศาลอุทธรณ์ภาค 1 เพื่อให้พิพากษาใหม่ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 15 ประกอบ ป.วิ.พ. มาตรา 243 (1) และมาตรา 247

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541 มาตรา 73, 74 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 90, 91, 269, 341 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2535 มาตรา 45 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลเฉพาะข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269 ให้ประทับฟ้อง ส่วนข้อหาอื่นให้ยกฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า คำเบิกความของพยานในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง โจทก์ชอบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ที่ศาลชั้นต้นไม่รับฟังคำเบิกความพยานโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องประกอบการวินิจฉัยคดี จึงไม่ชอบ พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองฎีกาว่า ในการพิจารณาคดีได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยก็ตาม แต่การที่ศาลชั้นต้นไม่นำบันทึกคำเบิกความของนางสาววิลา มา ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ และจำสืบตำรวจสุธีร์ ผู้ได้รับบาดเจ็บ พยานโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องมารับฟังประกอบการวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดหรือไม่ นั้น ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการสืบพยานโจทก์ในชั้นพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้งดสืบนางสาววิลาและจำสืบตำรวจสุธีร์ พยานโจทก์ เนื่องจากความผิดของโจทก์ที่ละเลยเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล จึงไม่ใช่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของนางสาววิลาและจำสืบตำรวจสุธีร์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องประกอบการพยานหลักฐานอื่นในชั้นพิจารณาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/5

ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น แม้จะย้อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ศาลชั้นต้นก็ไม่อาจนำบันทึกคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากในชั้นไต่สวนมูลฟ้องนั้นมารับฟังประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว ปัญหาข้อนี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยทั้งสอง พิพากษายกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้บังคับตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุวัฒน์ วรรณะหทัย · วรพจน์ วิไลชนม์ · อนันต์ ชุมวิสูตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7745/2552>